

40 Но по блаженна е ако ѿстане така, споретъ мое то мнѣніе: защото и азъ мѣслимъ да имамъ Дхъ Бжій.

ГЛАВА II.

1 Я за онѣ (вѣщи) който се принѣсатъ въ жертва на идолѣ те, нѣ знаеме, зашѣ сички те имаме знаніе (за нихъ): но знаніе то (ны прѣви) горделивы, а люковъ та назидѣва.

2 Ако ли нѣкой мѣсли зашѣ знае нѣщо, той тоще нищо не знае, какъото що трѣбѣва да знае.

3 Ако ли нѣкой люки бгѣ, той е познанъ ѿ него.

4 Я за идѣнѣ то ѿ идолски те жертвы, нѣ знаеме, зашѣ идоло не е нищо на свѣтатъ, и зашѣ нема никой другъ бгѣ, ѿ свѣнъ единагъ (Бгѣ).

5 Зашѣто ако и да има (нѣкой) да се говоратъ богове, или на небѣто или на землѣ та: (какъото що сѣ много богове, и много господѣе:)

6 Но нѣ имаме едного бгѣ ѿца, ѿ когото (кыдоха) сички те (вѣщи) и нѣ (сме) въ него: и едного гдѣ Исуса Хрѣта, чрезъ когото (кыде) сичко, и нѣ (сме) чрезъ него.

7 Но нема оу сички те (това) знанѣ: а нѣкои и до сегѣ споретъ совѣсть та, колато иматъ за идолѣ те идѣтъ (жертвы те идолски) като (да сѣ) жертвы идолски, и понеже совѣсть та имѣ е слава, (сѣ това) се ѿскверѣва.

8 Я идѣнѣ то не поставѣва насъ предъ бгѣ: зашѣто, нито ако идѣме, придокываме по много (нѣщо), нито, ако не идѣме, загѣбѣвамѣ.

9 Но варѣте се, да не кѣ таѣ свокода вѣша кыла соклазнѣ на слѣки те.

10 Зашѣто, ако нѣкой (ѿ нихъ) те види, че ты, който имашъ знанѣ, сѣдѣшъ на трапѣза та въ идолскіатъ храмѣ, совѣсть та негова, като що е слава, не щѣли да го оутверди да идѣе идолски те жертвы;

11 И ще погикне слѣкѣо братъ ѿ твоѣто знанѣ за когото е Хрѣтѣ оумрѣлъ.

12 Я когато согрѣшѣватѣ така на врѣхъ братѣ та вѣши, и оуранѣватѣ имѣ совѣсть та колато е слава, на врѣхъ Хрѣта согрѣшѣватѣ.

13 Заради това, ако истѣе то соклазнѣва братѣ моего, не щѣмъ да идѣмъ мѣго во вѣки, да не соклазнѣмъ братѣ моего.